

Kaos kilisesi Korint - Giriş

Giriş:

- Her kasabanın kendi havası var, insanlar da ona göre davranıyorlar. Mesela, Biz danda TR'de yaşarken bize şöyle bir şey anlattılar: Ankara'ya gidersen, orada insanlar duraklarda beklerken çok güzel, sıralı arka arkaya diziliyorlar. Ama İstanbul'da bütün kaos: insanlar yığın yığın, tamamen sırasız yerleşiyorlar.
- Neden mi? Ankara başkenttir; hükümet, bakanlıklar orada, adım başı devlet daireleri bulunuyor. İnsanların birçoğu memur. O yüzden daha disiplinli, daha sıralı yaşıyorlar.
- Korint kasabasına baktık mı, aynısı orada da geçerli. Korint tam Yunanistan'ın en önemli geçiş noktasında bulunuyor. Yukarıda Atina ve Ahaya bölgesi. Aşağıda Sparta ve Peloponez bölgesi. İkisini bağlayan çok dar bir toprak parçası. ona Korint kıstağı denilir, sadece 6 km geniş. Kuzeyden güneye ya da güneyden kuzeye geçen büyük trafik Korint'ten geçiyor.
- Ayrıca, iki önemli denizin ortasında bulunuyor: doğuda Ege Denizi var, batıda Adriya Denizi var. Yunanistan'ın güneyinden geçmek, gemiler için son derece tehlikeli idi. O yüzden gemileri Korint'te boşaltırdılar, malları o darıcık toprak parçasından öküz arabalarıyla çekerek Korint'ten geçirdiler.
- O hızlı ticaret yüzünden Korint YA zamanında son derece zengin olmuştu. Ama para ve gemicilerle birlikte başka bir şey daha geldi: fuhuş, içkicilik ve materyalizm.
- Tiyatro oyunlarında en sarhoş, en fazla zina eden kişiler olarak hep Korintlileri gösterdiler. Hatta öyle bir söz bile uydurdular: “korintleşmek” - “Ah. brak akşam gene çok fazla korintleştim”
- Korint sanki YA'nın Sodom ve Gomora'sı oldu. Bugünlerde nasıl Las Vegas kasabası kumar, fuhuş, narkotik ve her türlü günah için bir sembol olduysa.
- Öyle bir ortamdan imana gelen kişiler kolay kolay düzelmeyecekler, hemen birden kutsal olmayacaklar. Ve 1.Kor mektubundaki konulara şöyle bir göz attık mı, onu görecek. Korint'teki imanlılar ne gibi problemleri vardı?
- 1. ve 2. Korintlilerden önce 0.Korintliler vardı: Korintteki imanlılar Pavlus'a bir mektupta bir sürü konularda sorular sormuşlardı... ve 1. Kor mektubunda Pavlus o sorulara cevap veriyor:
 - bölüm 1-4: topluluğun içinde bölünmeler
 - bölüm 5 - zina ve gezgincilik
 - bölüm 6 - kardeş kardeşe dava açıyor
 - bölüm 7 - bazıları evlenmeye yasak ettiler
 - bölüm 8-10 - kurban etleri yerdiler - hem de put tapınaklarında; herkes kendi faydasına ve rahatlığına bakardı, zayıf kardeşleri düşünmezdi
 - bölüm 11 - kadınlar kafa kaldırmaya başladılar
 - bölüm 11 - Rabbin sofrasını anşamazdılar, kimisi toplantının içinde bile sarfoş oluyordu

- bölüm 12-14 - ruhsal vergilerle gururlandılar, sevgiyi unuttular
- bölüm 15 - bedenin dirilişini anlamazdılar; önemsiz deyip her türlü günaha düştüler
- Off, yorulduk ya - öyle bir topluluk için umut var mı hiç? Ben olsam onları bırakırdım. Ne halleri varsa, görsünler - ben uğraşamam öyle kişilerle.
- Ama burada hem Pavlus'un büyüklüğünü, hem de onun imanını görüyoruz. Büyüklüğü, çünkü Allahımızın büyüklüğüne benziyor: o kendi şanını, büyüklüğünü düşünmedi, bu yeryüzündeki kaosa indi, bizim gibi anlayışı kıt ve değişmek istemeyen insanlarla uğraştı.
- Ve imanlı ne kadar da zayıf olursa, ne kadar da günah işlerse, Mesih onu bırakmıyor, terk etmiyor. Aynı onun gibi Pavlus da Korintlilerden vazgeçedi.
- Nasıl Gal 4:19 diyor:
Ey evlatlarım! Mesih sizin içinizde belli bir biçim alana kadar, gene sizinle doğum ağrıları çekiyorum
- Ve aynı zamanda Pavlus'un imanını görüyoruz: o iman etti, durumlar değişebilir, değişecek de. Nasıl Fil 1:6 diyor:
Sizde iyi bir iş Başlattıran, onu Mesih İsa'nın gününe kadar tamamlayacak, ondan eminim.
- Evet, Pavlus bu mektubu kaos kilisesi Korint'e yazıyor. Madem öyle, sanıyorum bizim topluluğumuz için bile umut var:

A. Selamlar (1:1-3)

1 Ben Pavlus, Allahın isteğine göre çağrılan İsa Mesihin bir apostolu, ve Sostenis kardeş,

2 Korint kasabasında olan Allahın topluluğuna: Mesih İsa'da kutsal kıldınız ve kutsal olmaya çağrıldınız. Hem siz, hem de her yerde Rabbimizin adını, onların Rabbi ve bizim Rabbimiz, İsa Mesihin adını çağırın herkes.

3 Babamız Allahtan ve Rab İsa Mesih'ten size merhamet ve barış olsun.

1. kimden: bir apostoldan

- Pavlus hemen mektubun başında kendi yetkisini vurguluyor: Petrus beni Korint'e göndermedi, Yakup'tan izin almadım... Allah beni apostol yaptı. Onun için benim sözlerime dikkat etmelisiniz.
- Pavlus'un yanında başka birisi o mektubu yazıyor: Sostenis. Onu gene Apostolların İşleri kitabından tanıyoruz. En başta sinagogun güdücüsü olan Krispus imana geliyor: büyük bir şey - sanki bir cami hocası İsayı kabul ediyor. (18:8)
- Krispus'un arkasından Sostenis sinagogun güdücüsü oluyor. O zaman halkı puşuturuyor ve Pavlus'a dava açmak istiyor. Ama hakem davayı reddediyor ve bu sefer halk Sostenis'i dövmeye başlıyor. (18:12-17)
- Ve şimdi görüyoruz, o aynı Sostenis Pavlus'un yanında duruyor, hatta Pavlus için sekreterlik yapıp o 1.Kor mektubunu kendi eliyle yazıyor. Kutsal Ruh gerçekten harika işler yapıyor.

2. kime yazıldı: Allahın topluluğuna

- bu söz çok biliniyor: ekklesia. Bu demek: bir yerin içinden çağrılanlar. Grek kasabalarında ekklesia bir araya çağrılan öne gelen erkekler demektir. Şehir parlamentosu diyebiliriz. Önemli konulara karar vermek için önemli kişiler evlerinden çağrılıp toplantı yaptılar.
- aynı biçimde Mesihçiler de ekklesiadır. Onlar da bir yerden çağrılıyor, bir araya gelip toplansınlar, önemli bir iş bitirsinler.
- Ve Pavlus şimdi söylüyor nasıl ve ne amaçla çağrıldık: **Mesih İsa'da kutsal kılındınız ve kutsal olmaya çağrıldınız. - Nasıl**
- Nasıl: Mesih İsa'da çağrıldık. Demek bu çağrı bütün imanlılar içindir; değil bazı özel imanlılar, daha ruhsal olanlar, kiliseye hizmet edenler... hayır - bütün imanlılar.
- Sen İsa'nın müjdesini kabul ettiğin zaman, tövbe ve imanla karşılık verdin mi, Kutsal Ruh seni yeni doğuş derecesine getirdi mi, o zaman o aynı KR seni kutsal kılıyor.
- Bu ne demek: sen artık ayrı bir kişi oluyorsun. Halkından, cinsinden, mahallenden uzaklaşıyorsun. Artık başka bir halktansın, başka bir cinstensin, Rabbin hizmetindedin.
- Hemen hatasız, kusursuz, mükemmel olmuyorsun.... sende daha çok lekeler, zıyflıklar ve pürüzler var. Ama kutsalsın !
- Kutsal olmanın birinci tarafı hemen oluyor: "kutsal kılındınız" - şak diye, bir sekundada kutsalsın. Rab seni öyle görüyor.
- Ve ikinci soru: neye çağrıldık? Amaç nedir? - Kutsal olmaya! Ee, nasıl değil mi, zaten kutsal kılındık. Daha ne istiyor?
- Hem kutsal kılındık (geçmiş zaman), hem de kutsal oluyoruz, yavaş yavaş daha kutsal oluyoruz. - Kutsal kılındık, ama şimdi kutsallaşıyoruz. Birincisi bir göz kırpmasında yapılan Rabbin işi - öbürü bütün hayat süren bizim sorumluluğumuz.
- Görüyor musunuz, nasıl Pavlus mektubun başında, hemen ilk ayetlerde Korint'teki imanlılara bir ders veriyor: sizin işiniz daha kutsal olmaktır. Allahın gözünde kutsalsınız... şimdi de insanların önünde kutsal olun.

Hem siz, hem de her yerde Rabbimizin adını, onların Rabbi ve bizim Rabbimiz, İsa Mesihin adını çağırın herkes.

- Ama bu mektubun sözleri sadece Korint'teki imanlılar için değil... bütün imanlılar için yazıldı. Pavlus bu konularda bir kez son olarak bir karar vermek istiyor. Her imanlı kulak versin.
- Ama aynı zaman burada Pavlus Korintlilere bir laf atıyor: Hey, sanmayın sizin kilisenizde olup bitenler bilinmiyor. Bütün topluluklar size bakıyorlar. Ona göre işlerinizi düzeltirin, kendinize çeki düzen verin!
- Mektubun girişin sonunda adet idi, mektubu alan kişiye iyilik hoşluk dileyetin. Mesela: Sağlıklı olasın ! Allah evlatlarını bereketlesin! İşlerin iyi gitsin, malların çabuk satılsın! v.s.
- Ama Pavlus bunu bile kullanıyor, imanlılara bir ruhsal ders vermek için.

3 Babamız Allahtan ve Rab İsa Mesih'ten size merhamet ve barış olsun.

- Ne diliyor: merhamet ve barış. Birinci söz Greklerin selamı idi: HARİS derdiler- ikinci söz Yahudilerin selamı idi: ŞALOM derdiler. Pavlus burada selam sözünde bile iki kültürü birleştirmek istiyor. Kilisede ne Greksiniz, ne de Yahudisiniz. Eski kan bağlantılarımız anlamsız kalıyor, yeni insanlarsınız.
- Grekler Haris derken, mutluluk, bolluk, sevinç dilerdiler. Sanki diyor: “Tanrılar sana güzel bahşişler versin”.
- Yahudiler gene 'Şalom' derken, daha ağırbaşlı, daha kalıcı bir durum diliyorlar: hayatında bir huzur olsun. Ne insanlarla, ne de Allahla çekişme olmasın.
- Onu hayatımızda istiyor muyuz? Sanki insan yaşlandıkça o dersi anlıyor: önce - bol bol 'haris' istiyoruz; güzel bahşişler istiyoruz, bize mutluluk veren oyuncaklar istiyoruz:
- “Oo, bakıyorum Audi Quatro 8 aldın kendine. Demek Allah seni bereketledi” “Seni de bereketlesin, kardeşim - seni de”. Ve hayatımız bu harislerin peşinde koşmakla geçiyor.
- Ama yaşlanınca anlıyoruz ki, aslında önemli olan 'şalom'dur. - huzur, içeriden gelen bir rahatlık. “Yaptın, ettin, aldın, denedin, doydun artık”. Peki, huzurun var mı? Şalomun var mı? O zaman anlıyorsun hayatında aslında önemli konular neydi.
- Haris mi istiyoruz? Şalom mu istiyoruz? Pavlus bize onların kaynağını da gösteriyor: "babamız Allah ve Rabbimiz İsa Mesih"ten geliyorlar ikisi.

Yakup 1:17

Her güzel bahşiş, her kusursuz vergi, yukarıdan geliyor, Işıklar Babası'ndan geliyor.

- Evet, asıl aramız gerekni herdiyeler, oyuncaklar, gökteki babamızın verdiği şeylerdir. Onların peşinden gidelim.
- Ya şalom'u nereden alacağız?

Yuhanna 14:27

Size barış (şalom) bırakıyorum, size benim barışımı veriyorum. Dünyanın verdiği barışı size vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, ne de korkmasın.

- Evet, Pavlus kendini tanıttırdı mektubu alanları belli etti. Ve şimdi bekliyoruz, hemen konuya girsin. Ben Pavlus'un yerinde olsam, bekleyemeyecem tema dalayım. “Bakın çocuklar! Bu bu bu meselelerfe lazım tövbe edesiniz, değişiklik yapasınız.
- Ve Pavlus onu yapacak; hiç merak etme, Korint kilisesine nasıl lazımsa, hani sert konuşacak. Ama en başta Pavlus'un başka işi var: onlar için Rabbe şükür etmek. Ve bu beni şaşırtıyor. O kadar yaramaz, günahlı, zayıf ve anlayışsız imanlılar için nasıl şükür edersin? Bakalım bu nasıl olacak...

B. Şükranlar (1:4-9)

4 Ben Allahıma her vakit şükür ediyorum hepinizden için, ve size Mesih İsa'da verilen Allahın merhameti için.

- Biz genellikle Allaha ne için şükür ediyoruz: sağlığımız için, ekmeğimiz için,

evlatlarımız için, belki işimiz var diye, işsiz değiliz... aramızda eeen ruhsal olan belki de kurtuluşumuz için Rabbe şükür ediyor.

- Ama başka imanlılar için? Bunu çok seyrek duyarsın. Hani, belki ne zaman sana bir iyilik yaptılar, yardım ettiler, ya da seni överlerse. - Ama 'zor' kardeşlerimiz için? Hani seni seslemeyenler, apaçık hata yapanlar. Ya da adam gurur yapıyor, seninle birlik olmak istemiyor.
- Ama Pavlus burada hiç ayırım yapmıyor. Roma'daki topluluk için aynı sözlerle şükür ediyor

Rom 1:8

En peşin İsa Mesih'te Allahıma hepimiz için şükür ediyorum; çünkü sizin imanınız bütün dünyada konuşuluyor.

- Eh, bu kolay... Roma'daki topluluk sanki örnek durumda idi. Sıralı, herkes onları överdi. Onlar için Rabbe şükredersin. Ama Korint'teki kaos kardeşler için?
- 'Kardeş' diyoruz, ama kimse kardeşlerini seçemiyor: arkadaşlarını, ahbablarını seçebilirsin, ama sana kardeşlerini veren anan babandır. Ve hangisi daha iyidir: seni sinir eden kardeşlerin olsun? ya da: hiç bir kardeşin olmasın, yapayalnız olasın? - İşte imanlı kardeşlerimize gelince de aynıdır.
- Biz BG'da imanlıların sayısı konusunda bolluk içinde yaşıyoruz: her nereye gidersin 'kardeşler' var. Ve biliyoruz, "nerede çokluk orada bokluk" ! İmanlıların arasında hep problemler olacak, sana garanti veriyorum.
- Tek bir yer var, nerede kişilerin arasında problem yok... biliyon mu nerede: mezarlıkta. Orada herkes kavgasız yanyana duruyor.
- Onun için: kardeşinin kıymetini bil. TR'de öyle kardeşlerle karşılaştık... hatırlıyorum Alp adında bir kardeş. Kocaman İzmit kasabasında, 200.000 kişinin arasında tek imanlı idi.
- Ben yeni imana geldiğim zaman kocaman İzmir'de, hani 2 milyon kişi arasında belki 5 tane türk imanlı vardı.
- Özellikle askerlik yapan kardeşlerimiz yalnızlıktan ve baskılardan depresyona daldırdılar. Tek bir kişiyi ziyaret etmek için 1000 km otobüsle yolculuk ederdik.
- Öyle durumlarda kardeşler için şükretmeyi öğrenirsin !

Ve bakalım, Pavlus hangi konularda şükür ediyor:

5 Öyle ki, her meselede Onda zengin oldunuz: hani sözlerde ve anlayıştan yana zengin oldunuz.

- En başta söyledik, nasıl Korint kasabası trafikten zengin oldu. Bütün emperatorluktan geldiler, Korint'teki bisnis fırsatlarından faydalansınlar. Ama imanlılar da zengin oldu: sözlerde ve anlayıştan yana.
- Burada aslında Pavlus Korint'teki kaos kardeşlerine diyor ki: Rab size Mesih'te çok fazla bilgi verdi: gerek yok başka bir filozof gelsin, size yeni öğretiler getirsin. Siz Mesih'teki zenginliği araştırın, zaten onun için ömrünüz yetmeyecek.
- Ruhsal bilgi iyi bir şeydir. Daha fazla bilgi kazanmak iyi bir istektir. Pavlus burada kardeşleri bu konuda övüyor.

- Birçok kardeşlerimiz ruhsal bilgiyi hor görüyorlar, sanki cahil kalmak daha iyidir. Aslında kendi tembelliğine ruhsal bir süs veriyorlar. Sanki cahillik otomatik alçakgönüllülük yaratıyor.

6 Ve artık gösteriyorsunuz ki, Mesih'ten için yapılan şahitlik doğrudur. 7 Hani şöyle: sabırla bekliyorsunuz, Rabbimiz İsa Mesih ortaya çıksın, ve Ruh vergilerinden hiç bir eksikliğiniz yoktur.

Korint'teki halk nasıl bilecek, iyi haberin doğru olduğunu?

(1) sabırla Mesih'in gelişini bekliyorsunuz: Korint'teki Mesihçiler artık bu dünyanın önemli saydığı şeylerin peşine gitmiyorlar, onlara umut bağlamıyorlar. Onların tek umudu Mesih'in dönüşüdür.

(2) Kutsal Ruhun vergileri: tamam, o konuda Korint kilisesinin çok hataları vardı: zayıf, ruhsal konularda büyümemiş imanlı bebekler gibi, o ruhsal vergileri kullanırdılar kendi faydaları için, gurur yapardılar....

- Bunlar hepsi çok yanlış. Ama ruhsal vergilerin kendileri iyidir, ve onların peşinden gitmeliyiz.
- Biz çok defa yanlış hareketlere bakıp diyoruz: "Eh, daha iyi hiç uğraşmayalım. Öyle şeyler olmasın aramızda"
- Ama Pavlus öyle konuşmuyor:

1.Kor 14:5

İstiyorum, hepiniz dilde konuşasınız; ama daha fazla istiyorum, peygamberlik edesiniz.

1.Kor 14:1

Sevginin peşinden koşun ve uğraşın, ruh vergileri alınız. En çok gene, peygamberlik edesiniz.

1.Sel 5:19-20

"Kutsal Ruhu söndürmeyin! Peygamberlikleri bir kenara atmayın!"

- Bu aslında büyük bir şey: Rab kendi evlatlarına, hem de en basitlerine, işçiler, köleler, ev kadınlara öyle ruhsal bir güç beriyor ki, eskiden ancak en büyük Allah adamlarında vardı.
- Ve biz o vergileri kullanıyoruz, Mesih'in ruhsal bedenini, yani topluluğu, ilerletirelim, besleyelim.

Eph 4:16

Bütün beden Ondan fırsat alıyor. Hani şöyle: bağlı olan her parça bir şey katıp bedeni bir arada tutuyor ve birleştiriyor. Her bir parça tek tek tertipli işliyor. Böylelikle bütün beden kendi kendini sevgide büyütüyor ve yetiştiriyor.

- Pavlus diyor, bu bir şahitliktir: bu serseri amatörler takımı, kendi kendini Allahın tapınağı haline getiriyor. Allah onların arasında yaşıyor, diridir... değil o kocaman put tapınaklarında, ne de Yahudilerin kalıplaşmış sinagog hizmetinde.

Son:

- Ve daha mektubun başında Pavlus onlara umut veriyor. Daha sonra onlara çok ağır sözler söyleyecek, onların cahilliğini ortaya koyacak. Ama herşeye rağmen, Pavlus umut doludur... en yaramaz, en problemlili topluluk bile düzeltilir.

Çünkü

8 O da size sona kadar kuvvet verecek. Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesihin gününde kusursuz olasınız.

Evet, şu anda Mesihin işi budur: gelini, yani bizleri, hazırlıyor düğün için

9 Allah sadıkanlıdır. O kendisi sizi çağırıldı, onun Oğlu, bizim efendimiz İsa Mesihle beraberliğiniz olsun diye.

- Allah sadıkanlıdır, sadıktır - nasıl bir kadın kocasının bütün yaramazlıklarına, dayaklarına, içikiliğine, gezgibciliğine katlanırsa bir umutla, hani bir gün değişecek diye. Nasıl o dua ederse sadıkan, sadıkatlı... günden güne. Ve kocası bir gün öyle bir duruma geliyor, tamamen değişiyor.
- Grek mitolojisinde kral Odiseos var, o meşhur: savaştan sonra tanrılar onunla oynuyorlar be 20 sene memlektine dönemiyor. Herkes diyor, "Aa o öldü artık", ama onun karısı kraliçe Penelope kocasına sadıkanlıdır, hep umut ediyor dönecek.
- Her taraftan soylu kişiler geliyor, onunla evlensinler diye Penelope'ye baskı yapıyorlar: 107 erkek. Ama o hep bir bahane uyduruyor evlenmesin, kocasının dönüşünü bekliyor.
- Hatta sonra diyor: "Ben kaynatam için bir çarşaf örecem. Hazır oldu mu, aranızdan kendime bir koca seçeceğim". Gündüz örüyor, ama geçeleğin ipliklerin çoğunu yeniden çözüyor.
- En sonunda, 20 sene geçtikten sonra, kocası Odiseos dönüyor bir dilenci kılığında, kimse onu tanımasın, onu öldürmesinler diye. Ve en sonunda karısıyla eblemek isteyenleri kovuyor, yenede karısına kavuşuyor.
- Rab EA'da İsrail halkına da öyle sadıka kaldı, sadıkanlı davrandı. Ama onlar Penelope gibi sadık kalmadılar.

2Ti 2:12-13

Eğer dayanırsak, Onunla birlikte krallık sürecez. - Eğer Onu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek. Ama sadıkanlı kalmasak, o gene desadıkanlı kalıyor. Çünkü kendi kendini inkâr edemez.